బుద్ధిబలం - చేతిబలం

కొంపల్ల బ్రహ్మానందరావు

రోహిణీకార్తె ఎండలు ధుమాయించి కొట్టూన్నాయి. వేడిగాలి ఈ చెవినుంచి ఆ చెవికి సోకుతూంది. ఎక్కడవాళ్లు అక్కడ ముగ్గికూర్చుంటున్నారు. మేముకూడా ఇంట్లో తలుపులన్నీ బిడాయించి వక్కానికేసిన పళ్లమాదిరి అణిగి మణిగి ఊపిరాడక పడివున్నాం. "శెలవల్లో ఊరికే కూర్చోకపోతే ఏదైనా పని కల్పించుకోకూడదటే" అని అమ్మ కేకలేసేసరికి ఏబుద్ధి పుట్టిందో నాల్గురోజులు క్రితం బావ తెచ్చిన రంగుకాగితాలు అన్నయ్య గడ్డంపెట్టెలోంచి మీసాలకత్తెరపట్టుకొచ్చి ముందేసుకునికూర్చున్నాను. తరువాత చెల్లెలూ, తమ్ముళ్ళిద్దరూ ఉత్సాహంగా ఎదురుగావచ్చి చతికిలపడ్డారు నేనుచేసేపనికి అర్థంగాక. "నాకూ చెప్పవూ?"అంటూ, అసలు భడవ వచ్చింది. "చెప్పే దేముంది చూడవే!" అన్నాను కాగితాన్ని కత్తిరిస్తూ.

అందరూ నాచుట్టూ చేరి వింతగా చూస్తున్నారు. నవ్వుతున్నారు నేను చేసేపనికి. నాల్గుగంట లయ్యేసరికి రకరకాల బొమ్మలు తయారు చేశాను చక్రాలు, నక్షత్రాలు, డైమండు షేపులూ. ఈమాదిరిగా కత్తిరింపులు కుదుర్తాయని నేను ఎన్నడూ అనుకోలేదు. తగువిధంగా అమర్చి అందర్ని చూడమన్నాను. చుట్టూవున్న పిల్లజనాభే కాకుండా పెద్దజనాభాకూడా వచ్చి చూసి విస్తుపోయారు. అమ్మవచ్చి, "ఇంత నేర్పు ఎప్పటినుండి వచ్చిందే నీకు?" అని అడిగింది నేను చేసినపనిని ఆశ్చర్యంగా తిలకిస్తూ. "ఇదంతా కొత్త కాదు. నాకు మొదటినుంచీ వచ్చునమ్మా" అన్నాను కొంచెం పైకెక్కి. "ఏడశావు. నాకు తెలీదూ!" అంది అమ్మ. "అయితే ఇవి నేను తయారు చేసినవి కాదంటావా?" అన్నాను. "కావని ఎలా అనను? కళ్ళముందు కత్తిరిస్తూంటె!" అంది అమ్మ. "అయితే ఏమిటి?" అన్నాను.

"ఇంత బాగా చెయ్యటం ఎలా నేర్చావూ?"అని అడుగుతున్నాను. "నాల్గయిదుసార్లుచేస్తే అదే చాతనవుంది" అన్నాను నేను.

"అబ్బే ఏంచేత కాదు"అని ఎకురంది అమ్మ. నాకు ఆశ్చర్యంవేసింది అమ్మమాటలు వినేసరికి. చిన్నపిల్లమాదిరిగా అర్థంలేకుండా అమాయకంగా అంటూన్నందుకు.

"అలా అంటావేమిటి?" అని చిరుకోపంతో అన్నాను. ముహం చాటుగా త్రిప్పి కన్ను సౌంజ్ఞ చేసింది. ఎందుకలా అమ్మ ప్రవర్తిస్తున్నదో నాకు గోచరం [illegible]. "మళ్ళీ చేసిచూపెట్టూ ఆ వి[illegible]ం కత్తిరింపు" అంది.

నీలంరంగు కాగితం [illegible] దేవుడా, అంటూ లేని ఓపి[illegible] కుని మళ్ళీ విమానంలోని [illegible] భాగమూ కత్తిరించటం [illegible]భించాను. అడిగిందేకానీ [illegible] నాకేసికానీ, విమానంకేసికాని పరీక్షగా చూడటంలేదు.

"చూడమ్మా మరి!" అన్నాను క్రిందపడ్డ కత్తెరను తీసుకుంటూ, "నేను చూస్తున్నానుకానీ మీరూ చూస్తూవుండండర్రా పిల్లలూ! [illegible]

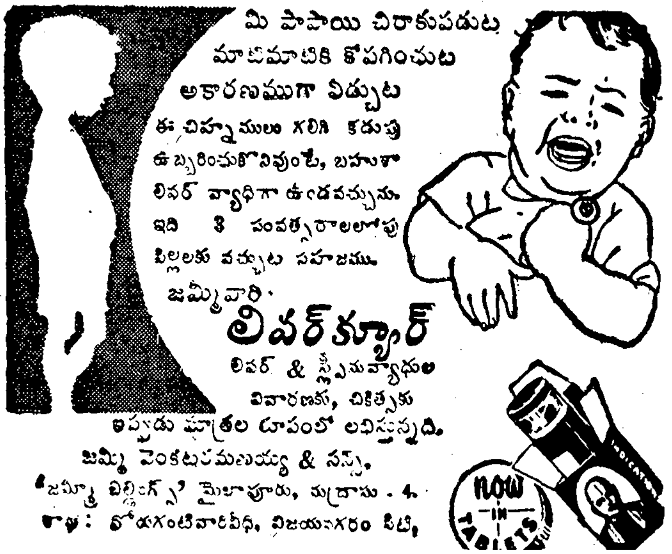

ఎలా చేస్తూందో వదిన. అంది అమ్మ పేంకుర్చీ జరుపుకుంటూ.

పిల్లలందరూ మరీ దగ్గరకు జరిగి కూర్చున్నారు. అందరూ చాలా జాగ్రత్తగా పరీక్షిస్తున్నారు. అందుట్లో మరీ శంకరం, గోపీ చాలా ఆశగా చూస్తున్నారు.

దాదాపు గంటకు పూర్తయింది నేలమీద తిరగలేని విమానం. అంటే అది బొమ్మ విమానమేగా!!

"చల్లబడ్డట్టుంది. తలుపు తీయవే" అన్నాను.

విసుగు పుట్టుకొచ్చి, అమ్మ లేచి వచ్చి "ఏమర్రోయి! అది చెయ్యటం మీరూ చూశారుగా!" అంది.

'ఓ' అన్నారు ఏకకంఠంతో, పెద్దమనుషులు చిత్రంలోమాదిరి.

"అయితే, రేపు మీరూ ఆ విమానంలాంటిది మరొకటి చేసి చూపెట్టాలి. ఎవరిది బాగుంటే వాళ్లకి ఫస్టుప్రైజు. తెలిసిందా?" అంది. 'ఓ' అన్నారు అందరూ.

తరువాత చాటుకి పిల్చి చెప్పింది అమ్మ. "అలా అంటేగానీ పిల్లలకు ఉత్సాహం రాదు. ఉత్సాహంవస్తే కానీ చెయ్యరు. లేకపోతే ఎండకు చెడాభడా తిరుగుతారు. చేస్తూన్నప్పుడు ఒకటికి రెండుసార్లు చూడ్డానికి నిన్ను మళ్ళీ విమానాన్ని తయారుచెయ్యమన్నాను," అంది అమ్మ.

"ఓహో! అందుకా!" అన్నాను నవ్వుతూ.

ఎక్కడ సంపాదించారో ఏమో నల్గురూ సంపాదించారు నాల్గు చిన్న కత్తెరలు. తలా నాల్గు రంగుకాగితాలు ఎవరినీ అడగకుండానే పట్టుకెళ్ళారు. ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క గదిలో కూర్చుని నానాబాధ పడ్డారు. అట్టముక్కలకు పాత ఎక్సర్‌సైజు బౌండుపుస్తకాలు ఉపయోగించారు..

శంకరంగాడు తీసుకెళ్ళిన నాల్గు రంగుకాగితాలు చాలక, మళ్ళీ అన్నిసార్లు ఎందుకు తిరగడం అనుకున్నట్టు వున్నాడు అక్కడవున్న కట్ట మొత్తం లాక్కెళ్లాడు ఎవరూ చూడకుండా.

ఇంక గోపిగాడి పని సరేసరి. తీసుకొచ్చిన నాల్గు పేపర్లూ నాల్గువేల తుంపులు తయారుచేసి కూర్చున్నాడు అసమర్థుడివలె.

సత్యవతిమాత్రం ఇంకా బాగ పడ్తోంది. దానికి చూడబోతే చేతవునట్టుగానేవుంది ధోరణిచూస్తే. నిముషానికొకసారి ముక్కు తుడుచుకుంటూ వచ్చిచూచి వెళ్తోంది నేను చేసిన విమానాన్ని.

పోతే హైమవతి పని చాలా బాగుంది. పూర్తిగా నేను చేసినట్టుగా కాకపోయినా, చాలాబాగా కుదిరింది విమానం. కానీ పని ఆలస్యంగా అవుతూంది. కారణంఅడిగేసరికి ముహాంమీద పడ్తూన్న జుత్తు కారణమంది. ఎన్నిసార్లు అని తీసుకుంటుంది పాపం!

పాపం అందరిలోకీ చిన్నది లక్ష్మికి ఏమి చేతకాక, కత్తెరను ఎలా పట్టుకోవాల్సిందీ తెలియక తికమకలాడుతోంది.

సాయంత్రం అయ్యేసరికి అమ్మ ఆర్డరిచ్చింది అందర్నీ పట్టుకురమ్మని. ఒక్కొక్కళ్ళే తెచ్చారు. ఇకచూడండి! "నా విమానం ఎగిరిపోయింది"అంటూ ఎగుర్తూవచ్చాడు శంకరం. అమ్మ వాడికేసిచూసి "ఏదిరా నీ విమానం?" అంది. "ఎగిరిపోయిందన్నానుగా" అన్నాడు నవ్వుతూ. అమ్మకు అర్థమయింది వాడి శక్తి.

గోపివచ్చి నాల్గువేల తుంపులు ముందుపోసి ఏడ్పు మొహంపెట్టాడు. అమ్మచూసి నవ్వింది.

ఇక సత్యవతి, హైమవతి ఇంచుమించు నేను చేసినట్టుగానే చేసిపట్టుకొచ్చారు. అమ్మ వాళ్లిద్దరి పనితనానికి మెచ్చుకుని ఫస్టుప్రైజు ఇద్దరికీ పంచింది.

ఇంతలో అన్నయ్య వచ్చాడు. అమ్మ వాడ్ని పిల్చి, "మాశావర్రా! ఆడపిల్లలు నేర్పరులో, మగపిల్లలు నేర్పరులో? కాదంటివే!" అంది.

అన్నయ్య పరికించిచూసి "నీదే రైటు అమ్మా" అన్నాడు ఒప్పుకుంటూ.

"అందరూ ఒకే ఈడువాళ్లే! కానీ ఆడదానిలో ఈ నేర్పు ఎక్కువరా అబ్బాయి. ఇప్పటికయినా రుజువయిందా?" అంది.

అమ్మకూ, అన్నయ్యకూ రెండు రోజులక్రిందట ఈ విషయంలో వాదం జరిగిందట. అందుకు అమ్మ ఈవిధంగా ఋజువు చేసింది.

అన్నయ్య వెళ్తూ, "ఆడపిల్లలకి చేతిబలం ఎక్కువయితే, మగపిల్లలకి బుద్ధిబలం ఎక్కువ" అన్నాడు. అమ్మ నవ్వింది.

ఇంతలో బావా, చిన్నన్నయ్యా వాళ్ళొచ్చారు తమ మీసాల కత్తెరలు మాయమయ్యాయి అంటూ.

ప్రతిగదిలోకి వెళ్లి తెచ్చిఇచ్చాను కత్తెరలను. అసలు కారకురాలు నేనేగదా మరి!!